

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: *Bartók Irène*
Cím: *A közlekedési rendőrség meg van elégedve a női sofőrökkel*

Forrás: *Magyarország*

Bp
(Hely)

1926. 7. 23.
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy *385.87*

Hely

Idő *"1926"*

Személy

Helyszám

A közlekedési rendőrség meg van elégedve a női sofőrökkel

— A Magyarországi tudósítójától. —

Ismerjük jól azt a paradoxon-szerű jel-
szót, melyet korunk hölgyei zászlójukra
irtak: el a nőességtől! Ez a törekvés nem
ujkeletű és tulajdonképpen akkor kezdő-
dött, mikor a nők megirigyelték a férfiak
választói jogát. De mikor a férfiak meg-
adták a politikai jogokat a nőknek, nem
sejtették, hogy olyan szellemet szabadítanak
fel, melyet goethei büvészínasként meg-
fékezni többet nem tudnak és most rémü-
lettel látják, hogy a nők külsejükben, ru-
házkodásukban, viselkedésükben is férfias-
ságra törekszenek. Az utóbbi időben a nők
határozottan előnyomultak a férfisporthoz
irányában is és míg 30 év előtt legfeljebb
uszkáltak vagy szeliden tenniszezték a la-
ping-pong, — ma a kurtaszoknyás, Eton-
frizurás Miss 1926. fut, ugrik, diszkosz-
dob, bokszol, célbaló, sőt 100 kilométeres
sebességgel autót vezet.

Az autóját egyedül vezető nő ma már
megszokott jelenség, — különösen déltáj-
ban, forgalmasabb utcákon. A nők, termé-
szetesen, itt is l'art pour l'art, magáért a
sportért lelkesednek és nem adhatunk hitelt

annak a felfogásnak, hogy a nők autóval
legszívesebben a Váci-utcában sportolnak.
Rossz nyelvek szerint a nők e téren a
falstaffi felfogáshoz tartják magukat: a
vitézség legfőbb kelléke az óvatosság, — és
bár igaz, hogy biztonságosabb a pesti
aszfalton, a közlekedési rendőrök éber
felügyelete mellett vitézkedni, az autóval,
mint kint a szabadban, göröngyös ország-
úton, ahol kilométerkövek, árkok, szénás-
szekerek és más hasonló veszedelmek lesel-
kednek az autózókra, de azért autózóként
hölgyeink férfias bátorságát és komoly
sportszeretetét nem szabad kétségbevonni.
És hogy az igazságot megismerjük, men-
jünk el, hallgassuk meg magukat az érde-
kelt feleket és nyilatkozataikból a leg-
objektivebben, minden elfogultságtól men-
tesen szűrjük le aztán véleményünket.

De előbb nézzünk körül és állítsuk össze
a listát: tulajdonképpen kik vezetnek
autót Budapesten?

Numerus clausus az autósportban

Ez a lista érdekes. Mintha aránytalanul
faji színezete volna. Olyan lista, amellyel
Fábián Béla, a numerus clausus dühös
ellenléte, nagyon meg lehet elégedve. Mert

itt keresztény neveket csak elvétve talál.
Néhány mánásasszony: Pálffy-Daun Jó-
zsefné grófné, Csáky Andorné grófné,
Rohan hercegné, Forgách Jánosné grófné,
Salm Hermanné grófné; — néhány prima-
donna: Fedák Sári, Somogyi Nusi, Petráss
Sári, Ilosvay Rózsi, Gaál Franciska érte-
nek az autózóvezetéshez. Még szerényebb a
keresztény középosztály statisztikája. Ellen-
ben a Lipótvárosban és a plutokrácia villa-
negyedében a női sofőröknek hosszú so-
roztat találjuk: Ullmann Györgyné báróné,
Madarassy-Beck Marietta báróné, Ullmann
Andorné, Baumgarten Nándorné, Kohner
Willyné báróné, Egry Aurélné, Schossber-
ger Nadine, Paksyné Ullmann Mária báró-
né, Groedel Dóra báróné és még nagyon
sokan. A plutokrata delnők mellett a Teréz-
város polgári hölgyei is nagyszámban
össze tudják egyeztetni Vázsonyi demok-
ráciáját az autózóvezetés luxussportjával.
Soffőrigazolványt szereztek: Steiner Mik-
sáné, Strausz Pálné, Lőrinczy Emanuelné,
Ringer Istvánné, Billitz Lidia, Fuchs Ernő-
né, Löffler Sámsonné, Adler Izsóné, Roth-

mann Dezsóné, Ungár Béláné, — de meddig
folytassuk? Ezeknek a változatosságukban
is annyira egyforma neveknek hosszú lis-
tája azt bizonyítja, hogy nálunk az autó-
sport terén határozottan numerus clausus
van — a liberális — demokrata elem javára.

Ezek után, hogy megtudtuk, kik vezetnek
autót Budapesten, váltsunk egy átszálló-
jegyet, induljunk el az interjú-körútra és
hallgassuk meg korunk férfiasan vakmerő
hölgyeinek, a női sofőröknek véleményét
az autósportról?

**Fedák Sári szerint a pesti nők autósportja
nem komoly dolog**

Első utam Fedák Sárihoz vezetett.

Fedák Sári őszintén beszélt a felvetett
kérdésről, nem úgy, mint általában nő nővel,
hanem csaknem olyan nyíltan, mint ahogy
férfi férfival szokott beszélni. Sajnos, igazat
ad azoknak (a férfiaknak), akik nincsenek
komoly véleménnyel a nők autósportjáról
és ez az ítélet annyival is súlyosabb, mert
ilyen esetben a nők rendszerint szeretnek
szolidárisak lenni saját nemükkel.

— Én az utóbbi időben abbahagytam az
autózóvezetést, — mondja Fedák Sári, —
imádom az autót, sportasszony vagyok, de
mindent csak úgy szeretek, ha kitünően
csinálják és minden sportban a komoly
váltat szeretem. Városban autózni, lassan,
óvatosan, ez nem sport, — ez olyanféle,
mint mikor valaki körbelovagol a Lovardá-
ban. Száz kilométeres sebességgel rohanni,
versenyt nyerni, mint Simonetti grófnő
Olaszországban, ez autósport, — de ehhez
idő és tréning kell. Nekem van egy komoly
foglalkozásom, amely lefoglal, ahol meg-
akarom nyerni a partit, de ahhoz nincs
időm, hogy egyszerre két dolgot tökéletesen
csináljak. Ezért hagyom a soffírozást. Az
előtt az asszony előtt, aki 120 kilométeres
sebességgel vezet autóját az országúton,
leemelem kalapomat. De itt Pesten autót ve-
zetni, ez nem komoly dolog, ez nem sport.
Ez egy kis hiúság, egy kis feltűnni vágyás,
— afféle kis női dolog!

Még régen, a békében, szerettem esze-
vesztetten száguldozni autómmal. Egy ilyen
vad turámon volt egyszer karambolom is, —
egy hosszú, málnáshordókkal megrakott tót
szekérnek rohantam. A lovak megbokrosod-
tak, a hordók szétrepültek, az országút, az
árók csupa málnaszősz lett... De ez régen
volt, ma már nem volna szívem nekimenni
málnáskoosinak.

Most így autózom: ha befejeztem munkámat, — a jól megdolgozott pénzémért, — felpakkolok egy jó, gyöngéd, hangtalan autóra és elindulok Olaszországba... felveszek nyáron egy trikót, egy kabátot, ahol tó van, megállítom az autót, beugrom a vízbe, — Svájcban... ha meglátok egy szép csucst, felveszem a szöges cipőm, vágom a hóban a lépéseket fölfelé, lépek 30.000-et, míg elérek a magasba, közel az Uristenhez, — ez, így, tulvilági élvezet! Így csinálom most a turáimat, így szép, így érdemes autózni, — ezért semmi munka nem sok!

De Pesten autót vezetni, — női hiúság! — legyint Fedák Sári, és végigsimitja Eton-frizuráját.

Autótúrán a lipótvárosi sportfladyvel

Következő állomásom egy lipótvárosi palota volt, hogy a női soffőrök komoly sport-szeretetéről benyomást nyerjek plutokrata szempontból.

A kapu előtt autó állt és amint beléptem a hüvös hallba, éppen jött a báróné, kifogástalanul szabott autókosztümben.

— Eppen egy kis autótúrára indulok, — mondotta, — jöjjön kedvesem, elviszem magammal.

Beszálltunk az autóba. A méltóságos asszony kurblizott, gyujtott, kapcsolt és elindultunk a Vilmos császár-ut felé.

— Legszebb sport az autózás, — kezdte vezetésközben a báróné, — a száguldás, a rohanás az én elemem. Száz kilométer óránként. Öt perc a Belváros, két óra Siófok, öt óra Bécs. Hegynek föl, völgybe le, elsuhanak fák, mezők, hegyek, nincsenek határok, csak rohanás előre, hidegvérrel, lélekzet-visszafojtva...

A Kossuth Lajos-utcahoz értünk, öméltsága lassított.

— Ha soffőrözök, mintha ujjászületnék, — folytatta mindjobban belemélyedve a témába és mindjobban lassítva. A Váci utcában már csaknem egy konflisló sebességével „rohantunk“. A déli korszón hullámoztak a sétálók, a báróné érezte, hogy bálmulják és kipirult arccal köszönetetett jobbra-balra gyalogjáró ismerőseinek.

— Igen, — így szép az élet! A volánt mellett! Végtelen távolságok végtelen lehetőségét az autósport. Nagy turák, napokig, hetekig, — Pekingtől Párisig, mint Barzimi. Hazárdirozni az étellel, vakmerőnek lenni, férfinak, a motorral szállni, lélekzeni, ... — fokozta egyre szavakban a crescendo, mialatt újból lassított. Most már lépésben mentünk.

— De most már hazamegyünk, — szólt vidáman a Lánchidnál és visszaindultunk. Természetes a Váci-utcán át.

Tíz perc múlva otthon voltunk.

— Látja, kedvesem, — bucsuzott öméltsága, — így szép az élet! Fenéig élvezni a rohanás minden gyönyörűségét!

Megkérdeztem a vakmerő sportladyt, ha nem váci-utcai, hanem vidéki turára megy, akkor is ő vezeti-e az autóját?

— Ah! az országuton?! — bigesztette fel ajkát, — hát ugyan miért tartanám akkor a soffőrt?

Egy férj is nyilaikozik

A kép nem lenne teljes, ha nem látogatunk volna el a kies Terézvárosba is. Kiszemelt interju-alanyom, egy ügyvéd felesége, nem volt otthon, mikor délelőtt becsöngettem hozzájuk.

— A nagyságos asszony éppen az előbb ment el autóján, — szólt a szobalány.

Elmentem délután is.

— A nagyságos asszony most próbálja ki az új kocsiját a ligetben, — hangzott a sztereotip válasz.

Most már mindenáron szembe akartam kerülni a szenvedélyes terézvárosi sportnővel és másnap ebéddőben újból elmentem.

Most sem volt otthon. De ezuttal egy dült arcú férfi fogadott. A férj.

— A feleségem? — nincs itthon. Ma hajnalban indult el egy kis vidéki autókirándulásra, csak este jön haza.

— Önagysága, úgy látszik, meglehetősen ambicionálja az autósportot, — jegyeztem meg.

— Mi az, hogy meglehetősen? — hördült fel a férj, — mást se csinál, mióta a nőknél divat lett az autóvezetés. Nem törődik a gyerekekkel, nem törődik velem, nem a háztartással, mióta letette a soffőrvizsgát és azt mondja: Te Samu, jövőre nem a mecklenburgi hercegnő, hanem én fogom megnyerni az autóversenyt!

Te, jó Isten! hát azért vettem én autót, hogy a feleségemet a mentők hozzák haza, én meg a Lipótmezőre kerüljek?

Rettenetes! Végre egy nő, aki sportnak tekinti az autózást és ezt férje az autóval együtt oda kívánja, ahol a bors terem.

Megkérdeztem a közlekedési rendőrt

Alig lépek ki az utcára, a kört sarkán belebotlom egy kétméter hosszú közlekedési rendőerbe. Ő sem kerüli el sorsát, megszólítom és rövidesen, egy ügyesen elhelyezett kérdéssel rátérek a női soffőrökre.

— Hát, kérem, azokkal nincs baj, mert olyan vigyázva, lassan hajtják az autót, hogy még nem hallottam, hogy dolguk lett volna a rendőrséggel gyorsajtás vagy összeütközés miatt. Félős népség az asz-

szony, tetszik tudni, nem mer az gyorsan menni. Ha a soffőrök mind asszonyok lennének, nem is lenne, kérem, talán többet autószerencsétlenség!

No lám! Végre valaki meg van elégedve a női soffőrökkel.

Bartók Iréne